

Kirkesamfund, for ikke at tale om Spiritisterne. Dertil kommer, at der jo er en Sag for Domstolene mellem Ryslinge Frimenighed og Ryslinge Valgmenighed, og selv om denne drejer sig om økonomiske Forhold, var det ikke utænkeligt, at Lovgivningsmagts Indgriben paa dette Tidspunkt kunde influere paa vedkommende Sag.

Paa det nærværende Tidspunkt kan jeg derfor ikke tilraade at forsøge en saadan Lejlighedslov. Men at fælde en endelig Dom om Tanken er ikke muligt, før man har set dens nærmere Udformning som Lovforslag.

Efter den Anledning, som Ministeriets Skrivelse dertil giver, maa jeg endnu føje til, at jeg maa fraraade, at det bliver de enkelte Menighedsraad, der skal træffe Afgørelse om, hvorvidt en eventuel Tilladelse til at benytte Kirkerne skal gives. Det vilde være at stille Menighedsraadene overfor en Opgave, som egentlig ligger udenfor det Omraade, som Loven ellers har tiltænkt dem, og det vilde medføre en unødigt Splittelse indenfor Folkekirken.

H. Ostenfeld.

Til Kirkeministeriet.

6

Sjællands Biskop.

København, den 21. Oktober 1925.

Det høje Ministerium har med Skrivelse af 15. d. M. (Journal Nr. 3. Æ. 1663) sendt mig et Lovforslag angaaende Tilladelsen for Præsten for Ryslinge Frimenighed Rørdam til at bruge Folkekirkens Kirker og udbedt sig mine Ytringer herom.

I denne Anledning skal jeg tillade mig at udtale: Jeg kan i det hele henvide til den af mig 5. d. M. afgivne Erklæring, ifølge hvilken jeg ikke kan tilraade, at en saadan Undtagelsesbestemmelse gives, da det jo vil føre Konsekvenser med sig først overfor det frie Kirkesamfund og senere overfor spiritistiske og teosofiske Forsamlinger. Ganske anderledes vil Sagen stille sig, naar hele Spørgsmaalet om Dissenters Adgang til at benytte Kirkebygningerne tages op til Behandling, da jo saa ogsaa Spørgsmaalet om Kauteler maa komme frem.

I een Henseende forekommer det mig, at det tilstillede Lovforslag ikke gaar vidt nok, nemlig hvor Talen i § 2 er om Begravelser, hvor det er Kirkeministeren, der skal meddele Tilladelse til, at Pastor Rørdam fungerer. Paa dette Punkt kan jeg ikke se, at der skulde være nogen Vanskelighed ved, at der blev givet en almindelig Tilladelse, hvis praktiske Indhold skulde være, at Kirker paa saadanne Steder, hvor der ikke findes Begravelseskapel, kan anvendes i samme Udstrækning, som det er Tilfældet med Begravelseskapeller ifølge Loven af 19. April 1907. Naar Talen er om Begravelser, er Tiden ofte knap, saa det vil være af Betydning, at der er saa faa Formaliteter at ordne som mulig.

H. Ostenfeld.

Kirkeministeriet.